

Інформаційний бюлетень НС

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1161

15.06.2025 (136)

Гітлер на війні: Що сталося *насправді*?

А.В. Шерффенберг

Частина 8

Розділ 7: Північне завоювання

Брати будуть битися і вбивати один одного, люди будуть знати нещастя. Епоха сокир, епоха мечів - щити будуть зчеплені - епоха вітрів, епоха вовків, перед загибеллю світу."

*Видіння норвезької Сивіли (близько 800 р.
н.е.)*

Зі зникненням польської держави на початку жовтня західні союзники раптом виявили, що декларація про війну втратила будь-який сенс. Їхньою метою було врятувати Польщу, але будь-який шанс повернути цю країну було втрачено назавжди. Фактично, всі розмови про "визволення" поляків випарувалися, бо половина їхньої території була окупована Росією, проти якої французи і британці не наважувалися виступати. Над Лондоном і Парижем запанувала нерішучість і невизначеність. І війна, яка так

драматично розпочалася на сході, на наступні шість місяців застигла у фактичній бездіяльності.

Але в цей час фюрер не був ні нерішучим, ні невпевненим. По всіх дипломатичних каналах, які були в його розпорядженні, він неодноразово повідомляв французьку та британську владу, що виведе свої війська з Польщі (за винятком німецького міста Данциг) і призупинить всі військові дії. До цих мирних пропозицій союзники були глухі і німі. Відповідно, Гітлер готував свій наступ на заході. Він мав бути здійснений з такою ж швидкістю блицкригу, яка б дозволила якнайшвидше покласти край бойовим діям. Як і в Польщі, він знав, що час працює проти нього. Німеччина не мала запасів сировини, необхідних для тривалого конфлікту. Він пам'ятав надзвичайні позбавлення, які довелося пережити тилу під час Першої світової війни, труднощі, які врешті-решт розчавили суспільство і призвели до краху в листопаді 1918 року. Як фронтовик-ветеран в окопах, він також усвідомлював, що статичні бої на виснаження означають поразку в цій війні так само, як і в попередній.

Початковою датою наступу було визначено 17 січня 1940 року. Але всього за тиждень до початку німецької операції її деталі потрапили до рук союзників, коли майор Люфтваффе, порушивши наказ, перевіз свою надсекретну копію плану наступу на борту невеликого літака, пілот якого заблукав у погану погоду і приземлився в Бельгії. Весь наступ довелося скасувати, і Гітлер попросив своїх генералів придумати щось зовсім інше. Через кілька тижнів він був вражений, коли дізнався, що вони запропонували відтворити виснажливу Першу світову війну через окопну війну між німецьким Західним валом або Лінією Зігфріда та французькою Лінією Мажино. "Панове, - розлютився він, - зараз 1940 рік, а не 1914!" Накидаючи власні ідеї щодо "блискавичної війни" на заході, він випадково дізнався, що генерал Еріх фон Манштейн вже склав плани саме такого наступу, про які фюрер довго не знав.

Хоча Манштейн був начальником штабу групи армій "А" в Кобленці, його відсунули на задній план і перевели в невідоме командування XXXVIII корпусу, що формувався в Штеттіні, де він був фактично змушений замовкнути. Його концепція динамічного просування вперед із залученням моторизованих підрозділів через Арденни, регіон, який вважався непрохідним для танків і більшості інших моторизованих транспортних засобів, спонукала його начальство, яке загрузло в стратегіях статичної окопної війни часів Великої Вітчизняної війни, "позбутися зайвої людини", як він сам пізніше сказав. Усвідомлюючи безнадійну залежність Генерального штабу від застарілої тактики (але ще не підозрюючи про зраду,

яку здійснювали проти нього його члени), Гітлер таємно зустрівся з фон Манштейном 17 лютого. "З дивовижною швидкістю, - згадував фон Манштейн, - він схопив точку зору, яку група армій відстоювала місяцями. Він повністю схвалював мої ідеї". Разом вони розробили кожен пункт нового наступу, запланованого на початок травня. Запропоновані ними стратегії були напрочуд схожі, але обов'язково доповнювали одна одну: Деталі загального бачення фюрера заповнював фон Манштейн.

Хоча Німеччина мала певну перевагу над Польщею, вона переважала за чисельністю об'єднані сили Нідерландів, Франції та Великої Британії. Проти 106 дивізій німецької армії лише французи виставили 110. Разом з британськими експедиційними силами, бельгійською та голландською арміями гітлерівські сухопутні війська мали явну чисельну перевагу. Крім того, Вермахт був технологічно рівний або перевершував більшість техніки союзників. Наприклад, 32-тонний французький *маневрений* B1 bis з 75-мм гаубицею був найкращим танком у світі, набагато кращим за 2-см гармату Pzkw II, яку Іннес описав як "основу німецьких танкових сил до самого початку війни" (43). Насправді це був навчальний танк, який прийняли на озброєння за браком чогось кращого. Бронетанкові дивізії Вермахту були настільки мало укомплектовані технічно недосконалими зразками на кшталт Pzkw II, що вони значною мірою покладалися на нечисленні, хоча і застарілі танки TNHР, захоплені у чеської армії після кризи 1938 року. Так само переважав швидкий французький середній танк *Somua* S-35, що розвивав швидкість 25 миль/год.

Французькі військово-повітряні сили могли похвалитися 1300 часто чудовими літаками, такими як двомоторний штурмовик "Потез", і відмінними винищувачами, особливо Dewoitine 520, Bloch 151 і Morane-Saulnier 406. Навіть маленькі голландські ВПС мали на озброєнні найсучасніші бойові літаки, в тому числі двомоторний Фоккер G-I. Ці міркування переконали французького міністра авіації Гі Ла Шамбре в тому, що Люфтваффе можна легко перемогти. Генерал Моріс Гамелен, начальник штабу, був не менш впевнений, коли порівнював свої сім моторизованих дивізій з п'ятьма дивізіями німців, які мали гірше озброєння.

За день до того, як Гітлер зустрівся з фон Манштейном, щоб об'єднати зусилля для нового плану наступу на Захід, його травневий графік опинився під загрозою, коли британський есмінець "Козак" увійшов до норвезького Йоссінг-фіорду і атакував беззбройний німецький корабель-військовополонений "Альтмарк". Норвегія проігнорувала це боягузливе порушення власного суверенітету, але Гітлер був попереджений про наміри союзників у Скандинавії. Порятунком кількох в'язнів з "Альтмарку", хоч і був

прикриттям для *козаків*, не вартий того, щоб про нього турбуватися. Справжнє значення мала викрита змова Осло з британцями.

На німецькій військовій конференції ще в грудні 1939 року офіцери військово-морської розвідки в оперативній доповіді повідомили, що єврейські політики вже порушили міжнародне право, порушивши нейтралітет Норвегії: "...нинішній норвезький уряд підписав таємний договір з Великобританією про те, що якщо Норвегія буде втягнута у війну з однією з великих держав, вторгнення з боку Великобританії може бути здійснене за згодою Норвегії. Висадка планується в околицях Ставангера, а Крістіансанн пропонується як можлива британська база. Нинішній норвезький уряд, а також Стортінг (парламент) і всю зовнішню політику контролює відомий єврей Хамбро (Карл Йоахім Хамбро, також відомий як "Гамбургер"), великий друг Хоре-Беліша (єврейського військового міністра Великобританії). Протягом певного часу симпатії норвезького народу свідомо спрямовувалися у пробританському, антинімецькому напрямку, а вся норвезька преса перебуває під британським контролем. Хамбро зловживає своїм становищем і за допомогою численних британських агентів намагається поставити Норвегію під британський вплив або в повну залежність".

Плани Черчилля щодо захоплення Норвегії вже були прийняті на озброєння Королівським флотом, який завершив підготовку до вторгнення наступного місяця. Небезпека була великою. Якби союзники захопили Норвегію, їхні літаки і кораблі опинилися б у безпосередній досяжності удару по Рейху, а його промислова лінія життя була б перервана. З ворогом у Нарвіку, лише за 133 милі суходолом від Галліваре, 11 мільйонів з 15 мільйонів тонн залізної руди Німеччини було б втрачено. Галліваре був найважливішим гірничодобувним комплексом Швеції.

Без відома Гітлера Королівський військово-морський флот у змові з Францією запланував мінування нейтральних норвезьких вод на 8 квітня. Наступного дня він віддав наказ про початок контрвторгнення. Роками пізніше фюрер сказав послу Волтеру Г'юелу, що він ніколи б не вторгся до Норвегії, якби німецька служба перехоплення не підслухала розмову Вінстона Черчилля з французьким прем'єр-міністром Полем Рейо про те, що британці збираються захопити Норвегію першими. Підозрілий Гітлер негайно мобілізував сили для удару на північ. Операції Німеччини і союзників були настільки паралельними, що їхні сили фактично зустрілися в морі ще до висадки, коли британський есмінець *"Глоуворм"* був потоплений адміралом *Гінпером* після того, як він протаранив важкий крейсер, утворивши 120-футову пробоїну в носовій частині корабля.

Вторгнення включало парашутистів Люфтваффе, які захопили аеродром Ставангера, німецькі морські десанти в Осло ("перший мегаполіс, який коли-небудь падав перед військами, що спускалися з неба", Грюнвальд, 50 років), Крістіансанн, Берген, Тронхейм і надзвичайно важливий Нарвік. Норвезькі берегові батареї підбили "Блюхер" Крігсмаріне до того, як він встиг висадити десант, а потім доби́ли новий важкий крейсер серією торпед, які перекинули його, потопивши понад тисячу людей. Тим часом британський підводний човен "Труант" торпедував і потопив легкий крейсер "Карлсруе". Наступного дня шість англійських есмінців застали зненацька десять есмінців Крігсмаріне. У запеклій перестрілці, що розпочалася, обидві сторони втратили по два кораблі.

12 квітня Королівський флот з'явився в Нарвіку, який був захоплений невеликим загоном солдатів Вермахту на чолі з генерал-майором Едуардом Дітлем, чий 2 000 бійців 3-ї гірської дивізії намагалися стримати 25 000 союзницьких військ. Масштабна висадка французьких і британських військ вже відбувалася в Харстаді на Лофотенських островах навпроти Нарвіка, Намсоса і Аандалеснеса. За два дні до цього есмінці Королівського флоту увірвалися в гавань, потопивши або серйозно пошкодивши всі німецькі кораблі, в тому числі судно з боєприпасами Дітля.

Через три дні могутній британський лінкор "Уорспайт" за підтримки флотилії з кількох бойових кораблів потопив усі ворожі судна, що залишилися, а також сім есмінців, не завдавши собі значної шкоди. На той час німці втратили три крейсери, дев'ять есмінців, а також десяток торгових суден, причому ще два крейсери і один есмінець були серйозно пошкоджені, тоді як втрати Королівського флоту були незначними. Операція "Везерубінг", так Вермахт називав вторгнення в Норвегію, здавалося, наближалася до катастрофи, в той час як *гебітські* війська Дітля були повністю відрізані від арктичної оборони, без будь-яких припасів, проти чисельно переважаючого ворога. Коли французи та британці наступали, Дітль викликав по радіо Люфтваффе на допомогу. Вона прийшла негайно у вигляді повітряної естафети літаків Ju-52, що здійснювали перші в своєму роді парашутні десантування. Незабаром до обложеного гарнізону потекли пайки, боєприпаси і навіть підкріплення у вигляді десантників. І знову націонал-соціалістичні інновації та мужність переломили безнадійну ситуацію.

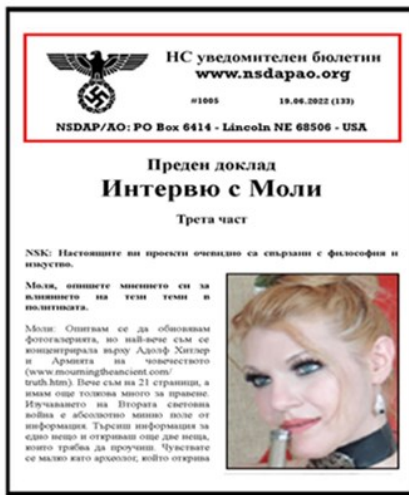
Тепер настав момент помсти. Першотравень став саме таким днем для британських військових кораблів, які знищили німецькі судна, що намагалися забезпечити Нарвік. Ескадрилья пікіруючих бомбардувальників "Штука" та нових середніх бомбардувальників Юнкерс Ю-88 з'явилася над Харстадом, головним портом союзників у Норвегії. Вони розстрошили

гігантські портові споруди дощенту. Кричачи в небі, як валькірії, бойові літаки Люфтвафту V потопили важкий крейсер HMS *Curlew* разом з есмінцем і десантним кораблем. Лінкор "*Резолюшн*" і ще два крейсери втекли до Британії, сильно пошкоджені, навіть незважаючи на те, що ці одиниці були озброєні смертоносною помпонною артилерією "Бофорс", однією з найефективніших зенітних гармат часів війни. Однак це був лише початок. Набираючи обертів, "Штуки" та Ju 88 продовжували топити або виводити з ладу кожен військовий корабель союзників у норвезьких водах. На їх перехоплення були поспішно відправлені винищувачі Королівських ВПС і французькі винищувачі, але вони були збиті Мессершміттами-109.

Зробивши останню, найвищу спробу, франко-британські війська врешті-решт захопили Нарвік 28 травня, коли Дітль і його загін захисників відступили до довколишніх гір. Однак ціна була надто великою, і неминуче падіння Франції змусило союзників залишити місто майже так само швидко, як вони його зайняли.

Тоді, на загальний подив, англійці, не повідомивши інших союзників, раптово евакуювали південну Норвегію, залишивши своїх приголомшених норвезьких і французьких товаришів на пляжах, завалених покрученим, тліючим військовим спорядженням. Це був не останній випадок, коли Британія залишила своїх союзників у скрутному становищі. І не востаннє її війська були витіснені в море. Німці, які переважали в чисельності скрізь, окрім повітря, перевершили її пропозицію захопити Норвегію в одній з найбільш запеклих, блискучих, інноваційних військових кампаній сучасності.

Перемога націонал-соціалістів мала далекосяжні наслідки, адже вона не лише зірвала британські плани нападу на північну Німеччину і забезпечила життєво важливі для Рейху поставки залізної руди зі Швеції, але й дала Кригсмаріне і Люфтваффе безпрецедентно важливі бази, з яких вони могли діяти проти судноплавства союзників. Норвезька кампанія Гітлера довела, що рішуча група ідейно натхненних воїнів, незважаючи на їхню чисельну перевагу, може перемагати менш мотивованих ворогів, які переважають за інших обставин.

NSDAP/АО є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

**Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

